

בָּנָן עַדְן דִּלְתָּתָא, וּבָכֶל שְׁבָתִי וּמוֹעֵדי וּרְיִישִׁי יְרֻחָי,
מִתְעַטְּרוּ רְוָחָי, וּמִתְפְּשַׁטוּ, וּסְלִקְיוֹ לְעַילָּא. בְּפִיה
דְּעַבֵּיד קְדָשָׁא בָּרֵיךְ הוּא, בְּהִיא נְשָׁמָתָא עַלְּאָה
קְדִישָׁא לְעַילָּא, חֲכִי נְמִי עַבֵּיד בְּהָאִי רְוָחָא, לְתָתָא
בָּנָן עַדְן לְתָתָא, דָּקָא סְלִקְתָּה קְמִיה. וְאָמַר דָּא אִידָּי
רְוָחָא דְּפָלְנִיא גּוֹפָא, מִיד מַעֲטָרָא לְהָ קְדָשָׁא בָּרֵיךְ
הָוּא לְהָאִי רְוָחָא בְּכִמָּה עַטְרִין, וְאַשְׁתַּעַשְׂעַ בָּה.

וְאֵי תִּמְאָה, דָּהָא בְּגִינָן רְוָחָא דָא, שְׁבִיק קְדָשָׁא
בָּרֵיךְ הוּא מֵה דְּעַבֵּיד לְנְשָׁמָתָא. לְאוֹ הַכִּי.
אֶלָּא שָׁאָרָה בְּסֹוֹתָה וּעֲנָתָה לֹא יִגְרָע, אַלְיִין אִינְנוֹן
תִּלְתָּ שְׁמָהּוּן עַלְאַיְן, דְּעַיְן לֹא רָאָתָה אֱלֹהִים זָוְלָתָה.
וּכְלָהוּ בְּעַלְמָא דָּאָתִי וְאַתְּמִשְׁבוּ מַתְּמָן. חַד
מַנְיִידָוּ שָׁאָרָה, מַשִּׁיכָוּ דְּגַצִּיכָוּ וְגַהְיִירָוּ,
דְּנָהִיר בְּאָרָח סָתִים, מְזוֹגָא (לֹא) דְּזָוּ פָלָא, וְאַקְרָבִי

לשון הקידוש

עַטְרוֹת וּמְשַׁתְּעַשְׂעַ בָּה.
וְאֵם תָּאמֶר, שְׁהָרִי מִשּׁוּם רָוחׁ וּזְהָאִיר
הַקְדוּשָׁ בְּרוּךְ הוּא מֵה שָׁעַשָּׂה לְנְשָׁמָה –
לְמַעַלָּה. בָּמוֹ שָׁעַשָּׂה הַקְדוּשָׁ בְּרוּךְ הוּא
בָּאָתָה נְשָׁמָה עַלְיָנָה קְדוּשָׁה לְמַעַלָּה,
כְּדֵגֶם עוֹשָׂה בְּרוּךְ הַזָּאת לְמַטָּה בָּנָן עַדְן
הַתְּחַתָּן בְּשֻׁוּלָּה לְפָנָיו, וְאָמַר: זְהִי
רָוחׁ פְּלוּזִי הַגּוֹפָה. מִיד מַעֲטָר אָזָה
הַקְדוּשָׁ בְּרוּךְ הוּא לְאָזָה רָוחׁ בְּכִמָּה
מֵהֶם שָׁאָרָה – מִשְׁכָה שֶׁל הַתְּנוּצִיות
זָוְלָתָה.

בְּרוֹמוֹת בָּנָן עַדְן שְׁלִמְתָה, וּבָכֶל
הַשְּׁבָתוֹת וּהַמּוֹעֲדִים וּרְאֵשִׁי חֲדָשִׁים
מִתְעַטְּרוֹת רְוָחָות וּמִתְפְּשָׁטוֹת, וּעֲנוֹלּות
בְּמוֹ שָׁעַשָּׂה הַקְדוּשָׁ בְּרוּךְ הוּא
בָּאָתָה נְשָׁמָה עַלְיָנָה קְדוּשָׁה לְמַעַלָּה,
כְּדֵגֶם עוֹשָׂה בְּרוּךְ הַזָּאת לְמַטָּה בָּנָן עַדְן
הַתְּחַתָּן בְּשֻׁוּלָּה לְפָנָיו, וְאָמַר: זְהִי
רָוחׁ פְּלוּזִי הַגּוֹפָה. מִיד מַעֲטָר אָזָה
הַקְדוּשָׁ בְּרוּךְ הוּא לְאָזָה רָוחׁ בְּכִמָּה

יהו"ה בְּנִקּוֹדַת אֱלֹהִים. שָׁאָרָה בְּהַפּוֹךְ אֲתַזּוֹן,
אשר ה' וְדָא (בראשית מט) מֵאָשָׁר שֶׁמְנָה לְחָמוֹ, וְדָא
הוּא שָׁאָרָה.

כְּסֻוֹתָה: פְּרִישָׁו דְּמַלְּבָא. דָא מִשְׁיכָו אַחֲרָא,
דְּגַהֵיר וְגַטִּיר לְהָתְדִיר, פְּרִישָׁו
דְּלִבְיוֹשָׁא דְּמַלְּבָא, דְּפִרְשָׁו עַלְהָאָלוֹהָ. דָא בְּבָגְדוֹ
בָּהָתְדִיר, דָלָא אַתְעָדִי מִינָה, וְהָאֵי אֵיתָהוּ כְּסֻוֹתָה.
וְעַנְתָּהָ, מָאוּן אֵיתָהוּ. דָא מִשְׁיכָו דְּעַלְמָא דָאָתִי,
דְּבִיהָ כָּלָא. יְיָ צְבָאות אֵיתָהוּ, וְדָא אֵיתָהוּ
דְּגַהֵיר בְּכָל גַּהְוַרְיוֹן סְתִימָנוֹן עַלְאַיִן דְּאִילְנָא דְּחַיִי,
דְּבִיהָ עַזָּה טְמִירָא, דְּמַתְפָּנוֹן נְפָקָת. וְכָל דָא
בְּעַדּוֹנָא וּבְסִיפָּא דְּעַלְמָא דָאָתִי.

תְּלַחְתָּא הַנִּי לֹא יָגַר עַלְהָ, פְּדָ אֵיתָי זְבָאת בְּדַקָּא
יְאֹתָה. וְאֵי לֹא אֵיתָי בְּדַקָּא יְאֹתָה, הַנִּי

לְשׁוֹן הַקוֹּידֶשׁ

מִפְנָה, וְחוּזָה בְּסֻוֹתָה.
וְעַנְתָּהָ, מַיְהָוָה? וּמִשְׁיכָה מִן הַעוֹלָם
הַבָּא שָׁבּוּ הַבָּל. ה' צְבָאות הָוָא, וְחוּזָה
שְׁמָאֵיר בְּכָל הַאוֹרוֹת הַגְּסִטְרִים
הַעֲלִילּוֹנִים שֶׁל עַזְהָבָה חַיִים שָׁבּוּ שְׁמֹרָה
עַזָּה, שְׁמִינָה שֶׁל עַזְהָבָה. וְכָל זֶה בְּעַדּוֹן
וְתִשְׁוֹקָה שֶׁל הַעוֹלָם הַבָּא.
שֶׁלּוּשׁ אֶלְהָה לֹא יָגַר עַלְהָ, בְּשַׁהְיָה וּבְאַתָּה
בְּרָאוֹי. וְאֵם אַיִנָה בְּרָאוֹי, שֶׁלּוּשׁ אֶלְהָה
אָלוֹהָה. זֶה בְּבָגְדוֹ בָּה תְּמִיד, שְׁלָא זֶה

וְאוֹר שְׁמָאֵיר בְּדַרְךְ נְסִיףָ, מְזֻון (לט) שְׂזָן
לְכָל, וּנְקָרָא יְהוָה עִם נְקוֹד אֱלֹהִים.
שָׁאָרָה בְּהַפּוֹךְ אֲוֹתִיות - אֲשֶׁר ה', וְזָה
(בראשית מט) מֵאָשָׁר שֶׁמְנָה לְחָמוֹ, וְזָה הוּא
שָׁאָרָה.

כְּסֻוֹתָה - פְּרִישָׁה שֶׁל הַמֶּלֶךְ. וּמִשְׁיכָה
אַחֲרַת שְׁמָאֵירה וּשׁוֹמְרַת אֲוֹתָה תְּמִיד,
פְּרִישָׁה שֶׁל לְבוֹשׁ הַמֶּלֶךְ שְׁפֹורֶשׁ עַלְהָה
אָלוֹהָה. זֶה בְּבָגְדוֹ בָּה תְּמִיד, שְׁלָא זֶה

תִּלְתָּא גַּרְעָן מִנָּה, דְּלֹא יַתְעַבֵּד לֶה עֲטָרָה אֲפִילוֹ
מִחְדָּמְגִיהּ, תָּא חַזִּי, מַה בְּתִיב, וַאֲם שְׁלַשׁ אֵלֶּה
לֹא יַעֲשֶׂה לֶה, דְּלֹא זְבָאת בָּהּ, וַיַּצְאָה חַנְם אֵין
כְּסֶף תְּפֻוקָּמְקִיָּה, וַדְּחַיּוֹן לֶה לְבָר. אֵין כְּסֶף, לִית
לֶה בְּסֶפֶּא, וַיַּלְתֵּת לֶה עֲדוֹנָא בְּלָל.

עַד כִּאן אָוְבִּיחַת אָוְרִיְּתָא, דְּכָל עִיטִּין בָּה תְּלִיּוֹן,
וַיַּהַיְתָה עִיטָּא טָבָא לְבָנִי נִשָּׁא. מִכִּאן וַיַּהַלְאָה
גַּהְדָּר לְמַלְיוֹן קְדָמָאֵין, בְּהַהְוָא גַּטִּירָו עַלְאָה, דְּקָא
פְּרִישָׁע עַלְהָ קְדָשָׁא בְּרִיךְ הָזָא, בְּגַיְן דְּלֹא תְּהָא לְעַם
גְּבָרִי, דְּהָא בְּגָדוֹ בָּה, וְגַטִּירָו אֵינוֹ לֶה תְּדִיר.

וַאֲם לְבָנוֹ יַיְעַדְגָּה כְּמִשְׁפְּט הַבָּנוֹת יַעֲשֶׂה לֶה. (שמות
כא) אָמֵר הַהְוָא סָבָא, חֶבְרִיא, בְּדַתְּהָבִין לְגַבְיוֹן
הַהְוָא טִינְגָּרָא דְעַלְמָא סְמִיךָ עַלְיָה, אָמְרוּ לִיה,
דִּידְכָּר יוֹמָא דְתַלְגָּא דְאַזְדְּרָעָו פּוֹלִין לְחַמְשִׁין וְתִרְיֵין

לְשׁוֹן הַקוֹדֶשׁ

גְּנָרָעוֹת מִמָּנָה, שְׁלֹא יַעֲשֶׂה לֶה עֲטָרָה
אֲדָם. מִכִּאן וַיַּהַלְאָה נַחַר לְדָבָרים
אֲפָלוֹ מִאָחָד מִהָּם. בָּא וְרָאָה מַה בְּתִובָה,
הַרְאָשׁוֹנִים, בָּאוֹתָה שְׁמִירָה עַלְיָנָה
שְׁפָורֵשׁ עַלְיָה הַקְּרוֹשׁ בְּרוֹךְ הָוָא בְּרִי
שְׁלֹא תְּהִיחָה לְעַם גְּבָרִי, שְׁהָרִי בְּגָדוֹ בָּה,
וְשְׁמִירָה הִיא לֶה תִּמְדִיד.

וַאֲם לְבָנוֹ יַיְעַדְגָּה כְּמִשְׁפְּט הַבָּנוֹת יַעֲשֶׂה
לֶה. אָמֵר אָוְרָתוֹ וְכוֹן, חֶבְרִים, בְּשַׁתְּלִיבוֹ
לְאוֹתוֹ הַפְּלָע שְׁהָעוֹלָם סְמוֹךְ עַלְיוֹן, אָמְרוּ

גּוֹנִין, וְהַדָּר אֶקְרֵינּוּ הָאֵי קְרָא, וְהַזָּא יִמְאָ לְכֹן.
 אָמָרוּ בְּמֶטוֹ מִינְךָ מִאֵן דְּשָׁאָרִי מִלְּהָ הַזָּא יִמְאָ.
 אָמָר לֹן, וְקָדָאי דִּידְעָנָא דִּזְכָּאָן אֲתָן,
 וְאֵית לְרַמְזָא לְכֹן רַמְזָא דְּחַבְיכְּמַין, וְעַל מָה דְּאָנָא
 אִמְאָ, פֶּרֶד תְּרֵבּוֹן לִיה סִמְנָא דָא, הַזָּא יִשְׁלִים עַל
 דָא. הַשְׂתָּא אֵית לֹזֶר, מִאֵן הַזָּא דְּאֶקְרָא בָּן
 לְקֻזְדְּשָׁא בְּרִיךְ הַזָּא.

תָא חַזִי כָל (דף צ"ח ע"א) הַהִיא דִּזְכָּי לְתַלִּיסָר שְׁנַיִן
 וְלַהֲלָאָה, אֶקְרָא בָן לְכַנְסָת יִשְׂרָאֵל. וּכְלָ מִאֵן
 דְּאֵיהּ מִפְנֵן עִשְׂרֵין שְׁנַיִן וְלַעַילָא וְזָכֵי בָהוּ, אֶקְרָא
 בָן לְקֻזְדְּשָׁא בְּרִיךְ הַזָּא וְקָדָאי (דברים יד) בְּנִים אֲתָם
 לִי' אֱלֹהִיכֶם.

**פֶד מִטָּא דָוד לְתַלִּיסָר שְׁנַיִן, וְזָכָה בְּהַהְוָא יוֹמָא
 דְעַאל לְאַרְבִּיסָר, פֶדְזָן בְּתִיב,** (תהלים ב י"ז) אָמָר

 לשון הקוריש

לְקָדוֹשָׁ-בָּרוֹךְ-הָוּא.
בָא וְרָאָה, כָל מֵשָׁהוֹא וְזָכָה לְשָׁלַשׁ
 עֲשָׂרָה שָׁנִים וּמֵעָלָה, נִקְרָא בָן לְכַנְסָת
 יִשְׂרָאֵל. וּכְלָ מֵשָׁהוֹא מִפְנֵן עֲשָׂרָים שָׁנָה
 וּמֵעָלָה וְזָכָה בָהָם, נִקְרָא בָן
 לְקָדוֹשָׁ-בָּרוֹךְ-הָוּא וְקָדָאי. (דברים יד) בְּנִים
 אֲתָם לְה' אֱלֹהִיכֶם.
בְּשַׁחַגְיָעַ דָוד לְשָׁלַשׁ עֲשָׂרָה שָׁנָה וְזָכָה
 בָאָתוּ יוֹם שְׁנָכְנָס לְאַרְבָּע עֲשָׂרָה, אוֹ
 זֶה. עַבְשׂוּ יִשְׁלֹם מֵהָוָא שְׁנָקְרָא בָן

לו שְׁזִיכָר אֶת יוֹם הַשְּׁלָג שְׁגֹרְעוּ פּוֹלִים
 לְחַמְשִׁים וּשְׁנִים גּוֹנִים, וְאַחֲרֵ בָּקָד קָרָאוּ
 אֶת הַפְּסָוק הַזֶּה, וְהַזָּא יִאמְרָ לְכֶם.
אָמָרָה, בְּבַקְשָׁה מִפְּתָח, מֵשְׁתַחַת הַחִיל אֶת
 הַדָּבָר – הוּא שְׁיִאמְרָ אָמָר לְהָם, וְדָאי
 שִׁידְעָתִי שָׁאָתָם צְדִיקִים, וַיְשַׁלֵּם לְכֶם
 רַמְזָן שֶׁל חֲכָמִים. וְעַל מָה שָׁאָנִי אָמָר,
 בְּשַׁתְוּבָרוּ לוֹ סִמְן זֶה, הוּא יִשְׁלִים אֶת
 זֶה. עַבְשׂוּ יִשְׁלֹם מֵהָוָא שְׁנָקְרָא בָן

אלֵינוּ בְּנֵי אַתָּה אֲנֵי הַיּוֹם יָלַדְתִּיךְ . מַאי טָעֵמָא . דָהָא
מִקְדָּמָת דָגָא לֹא הָזֶה לֵיהֶ בְּרָא , וְלֹא שְׂרָאת עַלְיהָ
נְשַׁמְתָּא עַלְלָה , דָהָא בְּשַׁנִּי עַרְלָה הָזֶה , וּבְגַין כֵּה ,
אֲנֵי הַיּוֹם יָלַדְתִּיךְ , הַיּוֹם וְדָאי יָלַדְתִּיךְ . אֲנֵי , וְלֹא
סְטוּרָא אַחֲרָא , בִּמְהָ דָהָה עַד הַשְׁתָּא , אֲנֵי
בְּלַחְזָדָאי . בָּר עַשְׁרִין שְׁנַיִן , מַה בְּתִיב בְּשַׁלְמָה , (משלי)
כִּי בָנִי הָיִיתִי לְאָבִי , לְאָבִי מִמְשָׁ וְדָאי .

וְאִם לְבָנו יַעֲדָגָה . בָּר תְּלִיסְרָ שְׁנַיִן וְלַהֲלָאָה , דָהָא
נְפָקָא מִרְשָׁוֹ דְסְטוּרָא אַחֲרָא דְאַזְדָּמָנָת לֵיהֶ
מַה בְּתִיב בְּמִשְׁפְט הַבָּנוֹת יַעֲשָׂה לָהּ . מַהוּ בְּמִשְׁפְט
הַבָּנוֹת . תְּגִינָן , בְּכָל יוֹמָא וַיּוֹמָא , חַמֵּי קָדְשָׁא בְּרִיךְ
הָוָא לְהַחְוֹא יְנוֹקָא דְקָאִי בְּרָשָׁוֹ דְעַרְלָה , וְאֵיתָו נְפִיק
מִינָה , וְאַתְמִשָּׁךְ לְבִי סְפָרָא , וְתָבֵר לָהּ , וְאַזְוֵיל לְבִי
כְּנִישְׁתָּא , וְתָבֵר לָהּ . מַה עֲבִיד קָדְשָׁא בְּרִיךְ הוָא

לשון הקורש

כתוב (מלחמג) ה' אמר אלֵינוּ בְּנֵי אַתָּה אֲנֵי
הַיּוֹם יָלַדְתִּיךְ . מַה הַטָּעֵם ? שְׁהָרִי מִקְדָּם
לָהּ לֹא הָיָה לוֹ בָנִי , וְלֹא שְׂרָתָה עַלְיוֹ
נְשַׁמָּה עַלְיוֹנָה , שְׁהָרִי בְּשַׁנּוֹת עַרְלָה הוּא
הָיָה , וּמְשׁוּם כֵּה אֲנֵי הַיּוֹם יָלַדְתִּיךְ , הַיּוֹם
וְדָאי יָלַדְתִּיךְ . אֲנֵי , וְלֹא הָצֵד הַאֲחֵר , בִּמוֹ
שְׁהָיָה עַד עַכְשָׁוֹ , אֲנֵי לְבָדִי . בָנִים עַשְׁרִים
שָׁנִים , מַה בְּתִיב בְּשַׁלְמָה ? (משלי) כִּי בֵין
הָיִיתִי לְאָבִי , לְאָבִי מִמְשָׁ וְדָאי .

לה היא נשmeta. אעיל לה לאדרא דיליה, ויהיב לה מתן, וגבזבזון פגיאין, וקשייט לה בקשוטין עלאין, עד זמנא דאעיל לה לחשפה בההוא (נו היהיא) בר, מתלייסר שנין ולעילא.

אם אחרת יכח לו. הבא אית רוזא דרזין, לחכימין את מסרו, ואית לאודעא בקדמיתא מלאה חדא. תא חזי, ביומא דשבתא בשעתא דאתקדש יומי, נפקי נשמתין מגו אילני דתהי, ומנסבן אינון נשמתין קדישין לחתאי, וניחין בהו כל יומא דשבתא. ולבתר דנפיק שבתא, סלקין כלו נשמתין ומטעתו בעטרין קדישין לעילא. (ובר מטעתו בההוא טבא אלין אינון בעליו דההוא טיבו וראוי) אוף הב, קדשא בריך הוא אוזמן לההוא בר גש, ודא הוא נשmeta אחרת, ואפ על גב דדא זמינה ליה, נשmeta דהות

לשון הקידש

לפערן (עד למאה שלו), וננותן לה מתנות ואוצרות רבים ומקשט אותן בקשוטים עלאים, עד הום שמכנסה להפה עם אותו (תק'וות) בין משלש עשרה שנים ומעלה.

אם אחרת יכח לו.案 יש סוד הפסדות טוב, אלו הם בגליו של אותו טוב (וראי) אף案 מזמין הרקדוש בריך הוא את אותו האיש, וזהי נשמה אחרת, ואפ על גב שזו מזמנת לה, הנשמה שהיתה לו בראשות,

לֵיה בְּקָדְמִיתָא, שָׁאָרָה דְּקָדְמִיתָא, בְּסוֹתָה וּעֲנָתָה
לֹא יָגַע, בְּמָה דְּאַתְּמָר.

בְּכָה הַהְיוֹא סְבָא בְּמַלְכַּדְמִין, וַיֹּאמֶר אִיהוּ לְנֶפֶשְׁיָה,
סְבָא סְבָא, בְּמָה יָגַע לְאַדְבָּקָא מְלִין
קָדְשֵׁין אַלְיָן, וְהַשְׁתָּא תִּימָא לֹזֶן בְּרִגְעָא חָדָא. אֵי
תִּימָא דְּתִיחָם עַלְיִיהוּ עַל אַיִן מְלִין וְלֹא תִּימָא
לוֹזֶן, הָא בְּתִיב (משל^ו) אֶל תִּמְנַע טֹב מַבָּעֵלָיו בְּהִזְוֹת
לֹאֶל יְדָךְ לְעַשׂוֹת.

מָאֵי אֶל תִּמְנַע טֹב מַבָּעֵלָיו. אֶלָּא, קָדְשָׁא בְּרִיךְ
הָוּא וּבְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל אַיִן הָבָא. דָּהָא בְּכָל
אַתְּרָה דְּמָלִין דְּאָזְרִיקְתָּא אַמְרִין, קָדְשָׁא בְּרִיךְ הָוּא
וּבְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל אַיִן תִּמְנוֹן, וְצִיְּתִי לֹזֶן. וּבְדִין, הַהְיוֹא
אַילְגָּא דְּטוֹב וְרָע, בְּשַׁעַתָּא דְּאַזְלִין מִתְמָנוֹן, וְצִיְּתִוֹּ
אַיִן מְלִין, הַהְיוֹא סְטָרָא דְּטוֹב אַתְּגָּבָר, וְאַסְתָּלָק

לְשׁוֹן הַקוֹדֵש

שָׁאָרָה הַרְאָשׁוֹנָה, בְּסוֹתָה וּעֲנָתָה לֹא
יָגַע, כְּמוֹ שְׁנָתְבָאָר.
בְּכָה אָתוֹן זָקָן בְּמִקְדָּם, וְהָוּא אָמֵר
לְנֶפֶשְׁוּ, זָקָן זָקָן, בְּמָה יָגַע לְהַשְׁינָג
דְּבָרִים קָדוֹשִׁים אַלְוָן, וְעַבְשָׂו תָּאָמֵר
אָוֹתָם בְּרִגְעָא אַחֲדָ? אָם תָּאָמֵר שְׁתָחָום
עַל אָוֹתָם הַדְּבָרִים וְלֹא תָאָמֵר אָוֹתָם -
הַרְיִ בְּתוֹב (משל^ו) אֶל תִּמְנַע טֹב מַבָּעֵלָיו

לעילא, וקידשא בריך הוא ובנשת ישראל מתעטרו בזהו טוב, ואلين אינן בעליך דהזהו טוב.

סבא סבא, את אמרת מלין אלין, ולא ידעת اي קידשא בריך הוא הבא, ואי אלין דקיימי הבא זכאיין למלין אלין. לא תدخل סבא, דהא הוית בכמה קרבין דגבריון פקיפין, ולא דחילת והשתא אנת דחיל, אםא מילך, דהא ודאי הבא איה קידשא בריך הוא ובנשת ישראל, זכאיין אינן אלין דהבא. ואי לאו הבוי, לא ערענא בהז, ולא שיריגא באליין מלין. אםא מלולך סבא, אםא בלא דחילו.

פתח זאמר, (תהלים קד) יי' אלהי גדלת מאי הוז
וחדר לבשת. יי' אלהי: דא שירוֹתָא
דמְהִימְנוֹתָא, סַלִיכֵי דמְחַשְׁבָה, זעַלְמָא דָאֲתֵי, רְזָא

לשון הקידוש

פחרת, ועבדו אתה פוחדי? אמר דבריך, שתרי ותאי באן הקדוש ברוך הוא עם בנשת ישראל, ואשרי הם אלה שבחן. ואם לא קה, לא קניינו פונשים אותם ולא התחלנו בדברים הללו. אמר דבריך, זקן, אמר לא פחד.

פתח זאמר, (תהלים קד) ה' אלהי גדלת מאי הוז
מאד הוז וחדר לבשת. ה' אלהי - זו ראשית האמונה, עלית הטעשה

הטוב מתגבר ומתעללה למעלה, והקדוש ברוך הוא עם בנשת ישראל מתעטרים באורתו טוב, ואלה הם בעליך של אותו טוב.

זקן זקן, אתה אמרת דברים אלו ולא ידעת אם הקדוש ברוך הוא באן, ואם אלה שעומדים באן ובאים לדברים האלה אל תפתח, זקן, שחרי היה בכמה קרבנות של גברים חזקים ולא

חרדא בלא פרוידא. גדרת: דא שירוטה, יומא קידמאתה, ואינון יומין עתיקין, סטרא דימינא. מאה: דא הווא סטרא דשמאלא.

הוד וחדר לבשת: אילין טריין בעדי (ויחי רכ"ב) ערבות. עד הכא, בין דמطا לנו אילנאה דחוי, אהתטמר, ולא אסתלק (ס"א ולא בעי) למחיי במניינה, בגין ההוא מאה. מי מאה. שמאלא. דבל ענפיו דלהתא ובכללא ענפה מרירה חרדא. ועל דא אהתטמר ההוא אילנאה דחוי, ולא בעא למחיי במניינה דא, עד דחדר במלקדמין, ושבה בגונא אחרא.

ואמיר, עטה אור בשלאה דא שירוטה (דא/or) (דף צ"ח ע"ב) יומא קידמאתה. נוטה שמים, הכא אתבליל שמאלא, ולא אמר מאה, אתבליל שמאלא בימינא, למחיי נהיר בכללא דשים.

ויהולם הכא, סוד אחד בלא פרוד. גדרת - זו הראשית, היום הראשון ענף מר אחד. ולבן נטמן אותו עין וה חיים ולא רציה להיות בטנו עז, עד ואתם ימים עתיקים, צד הימין. מאה - שחור במו מקרים ושבה בגון אחר.

וזאמיר, עטה אור בשלאה - זו ראייתו של הכא) של היום הראשון. נוטה שמים הרים, נטמן ולא התעללה להיות במניין -ongan נבל השמאל בימין להיות מאיר בכללא משום אותו מאה. מה זה מאה?

(תהלים קד) **הַמְקֻרָה בְמִים עַלְיוֹתָיו**, **הַכָּא נִפְיק בְּחַדּוֹה**
הַהְזָא אֵילָנָא דְתִי, **גַּהֲר דְגַפֵּיק מַעַדָּן**, **וְאַשְׁתְּרֵשׁו**
בֵּיה בְמִימָיו אִינּוֹן תְּרֵי בְּדִי עַרְבּוֹת, **דְאִינּוֹן גֶּדְלִין**
בְמִימָיו, **הַדָּא הוּא דְכַתִּיב** (נ"א **הַהְזָא אֵילָנָא דְתִי** וְאַשְׁתְּרֵשׁו
בֵּיה אִינּוֹן תְּרֵי בְּדִי עַרְבּוֹת, **דְאִינּוֹן גֶּדְלִין בְמִימָיו** וְ**הַהְזָא דְגַפֵּיק מַעַדָּן** וְ**הַדָּא**
הַמְקֻרָה בְמִים עַלְיוֹתָיו. **מְאָן עַלְיוֹתָיו**. **אֵילִין**
בְּדִי עַרְבּוֹת.

וְדָא **הּוּא דְכַתִּיב**, (ירמיה יז) **וְעַל יוּבָל יִשְׁלַח שְׂרֵשָׁיו**.
וְדָא **הּוּא רֹזָא דְכַתִּיב**, (תהלים מו) **גַּהֲר פֶּלְגִּיו**
יִשְׁמַחוּ עִיר אֱלֹהִים. **מְאָן פֶּלְגִּיו**. **אֵילִין אִינּוֹן שְׂרֵשָׁיו**.
וְהַכִּי אֲקָרִין, **עַלְיוֹתָיו**, **שְׂרֵשָׁיו**, **פֶּלְגִּיו**, **בְּלָהָו**
אַשְׁתְּרֵשׁו **בְּאִינּוֹן מִין דַהְזָא גַּהֲר**.

הַשָּׁם עַבִּים רַכּוֹבּו. (תהלים קד) **דָא מִיכָּאֵל וְגַבְרִיאֵל**,
אֵילִין הֵם עַבִּים. **הַמְהַלֵּך עַל בְּנֵי רֹוחַ**,
לְמִיחָב אָסּוֹתָא לְעַלְמָא, **וְדָא אִיהוּ רַפְּאָל**. **מִפְּאָן**

לשון הקודש

של שמים. **הַמְקֻרָה בְמִים עַלְיוֹתָיו** – בָּאָן **וְזֹהוּ שְׁבַתּוֹב** (ירמיה יז) **וְעַל יוּבָל יִשְׁלַח**
שְׂרֵשָׁיו. **וְזֹהוּ סּוֹד הַכְּתּוֹב** (תהלים מו) **גַּהֲר**
שִׁוְצָא מַעַדָּן, **וְנִשְׁרֵשׁוּ בּוּ בְמִימָיו** אוֹתָם
שְׁנִי בְּדִי עַרְבּוֹת, **שְׁהָם גֶּדְלִים בְמִימָיו**.
וְהוּ שְׁבַתּוֹב (אוֹתוֹ אֵילָן הַחַיִים, וְנִשְׁרֵשׁוּ בּוּ אוֹתָם **שְׁנִי בְּדִי**
עַרְבּוֹת, **שְׁהָם גֶּדְלִים בְמִימָיו**, **וְאוֹתוֹ גַּהֲר יָצָא מַעַדָּן**, וְהַזָּה)
הַשָּׁם עַבִּים רַכּוֹבּו – **וְהּ מִיכָּאֵל**
וְגַבְרִיאֵל, **אֱלָה הֵם עַבִּים**. **הַמְהַלֵּך עַל**
עַלְיוֹתָיו? **אֱלָה בְּדִי עַרְבּוֹת**.

וְלֹא הָלֶא עֹשֶׂה מְלָאכִיו רֹוחֹות וְגוּ'. סַבָּא סַבָּא, אֵי
כָּל הָגִי יַדְעַת, אֵימָא וְלֹא תַּדְחַל, אֵימָא מִילְךָ
וְינְהָרִין מְלִין דְּפָומָה. חָדוֹ חֲבָרִיא, וְהָוו צִירִין
בְּחִדְוָה לְמַלְוִי קְדִישָׁין. אָמַר אֵי סַבָּא אֵי סַבָּא, בְּמַה
עִילָּת גְּרָמָה, עַאלְתָּ בִּימָא רָבָא, אִיתָּ לְךָ לְשִׁטְטָה
וְלֹנְפָקָא מַתְמָן.

אם אחרית יקח לו, (שמות כא) בפמה גלגולין עתיקין
חָבָא, דָּלָא אַתְגָּלוּן עַד הָאִידָּנָא, וּבָלוּז קְשׁוֹט
בְּדַקָּא יָאוֹת, דְּלִית לְאַסְטָאָה מְאַרְחָה קְשׁוֹט, אַפְּיָלוּ
בְּמַלְאָ נִימָא. בְּקָדְמִיתָא (נ"א הש"א) אִית לְאַתְעָרָא,
נְשָׂמְתִין הַגּוֹרִין בְּלָהּוּ, פְּרַחַן מְגַוּ גַּנְתָּא דְּעַדְן בְּאַרְחָה
סְתִים, בְּדַ מְסַתְּלָקָן מְהָאי עַלְמָא, נְשָׂמְתָהּוּן דְּקָא
רוֹזָחָא מְגַוּ גַּנְתָּא דְּעַדְן, לְאָנוּ אַתְרָה תִּיבִּין.

לשון הקודש

בנְפִי רִוִּת, לְתֵת רְפִיאָה לְעוֹלָם, וַיְהִי
רְפַאֵל. מְבָאָן וְהָלָא עָשָׂה מְלָאכִיו
רוֹחֹות וְגוּ'. זָקָן זָקָן, אֵם בֶּל אֶלְהָה יַדְעַת,
אָמַר וְאֶל תִּפְחַד, אָמַר דְּבָרִיךְ וְזָאִירוּ
דְּבָרִי פִּיכְאָ שָׁמְחוּ נְחַבְּרִים, וְהִי
מְקַשְׁבִּים בְּשִׁמְחָה לְדִבְרֵי הַקָּדוֹשִׁים.
אָמַר, אֵי זָקָן, אֵי זָקָן, בְּפִיה הַכְּנִסָּת אֶת
עַצְמָה, נְכִנָּת לִים הַגּוֹלָ? יִשְׁלַׁחְ
לְשׁוֹטֶט וְלִצְאת מִשֵּׁם.

אלא תנינן, מאן דגטיל ואחד בנכסי גיורין בקדמיתה, זבי בהו. אוף הבי כל אינון נשמתין קדישין עלאיין, דקא זמיין לוון קדשא בריך הוא לחתא בדק אמרו, כלחו נפקין לזמנין ידיין. (ופלאין) בגין לאשתטעשא בגין עהן, (הלאילא) ופגען באינון נשמתין הגיורין, מאן דאחד בהו מאlein נשמתין, (ופלאין) אחד בהו זבי בהו, ומתרלבשן בהו, ופלקון. וכלחו קימי בהאי לבושא ונחתה גו גנתא בלביישא דא. בגין דבגנתא דעתן, לא קימאן תמן, **אלא** בלביישא, כל אינון דקימי תמן.

אי תימא, בגין האי לבושא, גרען אינון נשמתין מכל ענינה דתוה לוז בקדמיתה. הא בתיב, אם אחרית יקח לו שארה בסותה ועונתה לא יגרע. בגין קימי בלביישי דא, דקדמו לאחדא בהו זבי

לשון הקידוש

ועלם. וכלן עומדות בלבוש זה, וירדו לתוך הנן בלבוש התה, מושם שבנן עהן לא עומדות שם אלא בלבוש כל אלו שעומדות שם. אם תאמר شبشبיל הלבוש התה גורעים אותן אונן נשמות מכל הענג שהיה להן בתקלה, הרי כתוב אם אחרת יקח לו שארה בסותה ועונתה לא יגרע? בגין בעומדות בלבוש זה, שקדמו לאחו בהם

אלא שנינו, מי שנוטל ואוחז בנכסי הנגר בתקלה, זוכה בהם. אף כד כל אותן הנשות הקדשות הعليונות שמן אונן הקדוש ברוך הוא למטה, כפי שאמרנו, כלן יוצאות לומגין ידועים, (ועלותה) כדי להשתטעש בגין עהן (העלין), ופוגעות באותן נשמות הנגרים. מי שאוחז בהן מאונן הנשות שעלהו, אוחז בהם זוכה בהם, ומתרלבשים בהם

בָּהוּ, וְכֵد סְלִקְיָן לְעַיְלָא, מִתְפְּשַׁטְן מְגִיה, דְּהָא תְּפַנֵּן
לֹא קִיְמָן בְּלִבּוֹשָׁא.

בְּכָה הַהוּא סְבָא כְּמַלְקָדְמִין, וְאָמֶר לְנֶפְשֵׁיה, סְבָא
סְבָא, בּוֹדָאי אַית לְךָ לְמַבְּכֵי, בּוֹדָאי אַית לְךָ
לְאוֹשֶׁדָא דְמַעַזָּן, עַל כָּל מַלְהָ זְמַלָּה, אֲבָל גַּלְיִ קְמִי
קְדִשָּׁא בְּרִיךְ הַזָּא וְשִׁבְיָנָתֵיהֶ קְדִישָׁא, דְּאָנָא בְּרַעַו
דְּלַבָּא, וּבְפּוֹלְחָנָא דְלַהּוֹן קְאַמִּינָא, בְּגַיְן דְּאַיְנוֹן
בְּעַלְיוֹ דְכָל מַלְהָ, וּמְתַעַּטְרָן בָּהוּ.

כָּל אַיְנוֹ נְשִׁמְתִּין קְדִישָׁין, פְּד נְחַתֵּי לְהָאִי עַלְמָא,
בְּגַיְן לְמַשְׁרֵי כָּל חַד עַל דּוֹבְתֵּיהֶו, דְּאַתְּחַזּוֹן
בָּהוּ, לְבָנֵי נְשָׁא. כָּל הַזָּהָר נְחַתֵּי מְתַלְבְּשָׁן בְּאַיְנוֹן
נְשִׁמְתִּין דְּקָא אַמְּרָן, וְהַבִּי עַלְיִן בְּזַרְעָא קְדִישָׁא.
וּבְמַלְבּוֹשָׁא דָא, קִיְמָי לְאַשְׁתַעַבְדָא מְגִיהוּ בְּהָאִי
עַלְמָא. וְכֵד אַשְׁתַאֲבָן אַיְנוֹן מַלְבּוֹשָׁין מְמַלְיָן דְּהָאִי

לְשׁוֹן הַקוֹידֵש

שֶׁל כָּל דָּבָר וּמְתַעַּטְרִים בָּהּ.
כָּל אַוְתָן נְשָׁמוֹת קְדוּשָׁות, בְּשִׁיוֹרְדוֹת
לְעַזְלָם הַזָּהָר בְּרִי לְשָׁרוֹת כָּל אַתָּה עַל
מִקּוֹמֵן שְׂרָאוּיִם לְהָם לְבָנֵי אָרֶם, כְּלֹזָן
יְוֹרְדוֹת מַלְבּוֹשָׁות בְּאַוְתָן הַגְּשָׁמוֹת
שְׁאַמְרָנוּ, וְכֵד נְכָנסוֹת לְזַרְעָה הַקְּדָשָׁה.
וּבְמַלְבּוֹשָׁה זוּ עַומְדוֹת לְהַשְׁתַעַבְדָה מְהָם
בְּעוֹלָם הַזָּהָר. וּבְשִׁנְשָׁאכִים אַוְתָם לְבּוֹשִׁים
מִדְבָּרִי הַעוֹלָם הַזָּהָר, אַוְתָן נְשָׁמוֹת

וּוֹכוֹת בָּהּ, וּבְשֻׁעוֹלֹות לְמַעַלָּה
מִתְפְּשָׁטוֹת מִפְּנֵנוּ, שְׁהָרִי שֶׁם לֹא עַומְדוֹת
בְּלִבּוֹשָׁה.

בְּכָה אַוְתָו זְקָן בְּמַקְדָּם וְאָמֶר לְנֶפְשָׁו,
זְקָן זְקָן, בּוֹדָאי יִשְׁלַח לְבָכּוֹת, בּוֹדָאי יִשְׁלַח
לְךָ לְשִׁפְךָ דְּמָעוֹת עַל כָּל דָּבָר וְדָבָר,
אֲבָל גַּלְיִ לְפִנֵּי הַקְּדוֹשָׁ בָּרוּךְ הוּא
וְשִׁבְיָנָתוּ הַקְּדוֹשָׁה שָׁאַנְיִ בְּרַצּוֹן הַלְּבָב
וּבְעַבְדָתְמָ אָמְרָתִי, מְשׁוּם שָׁהָם בְּעַלְיוֹ

עלמא, איגונ גשפתין קדישין, אַתְזָנָן (נ"א אַתְהָנוֹן) מריה דקה אַרְיִיחָא, מגו לְבוּשֵׁיהָן אלין.

קדשא בריך הוא כל מלין סתימין דאייה עביד,
על לוז באורייתא קדישא, ובכלא
אשרבה באורייתא, וההיा מלחה סתימא גלי לה
אוריתא, ומיד אתלבשא בלובשא אחרא,
ואתטפר תפון, ולא אתגלי. וחכימין דאייגון מלין
יעיגון, אף על גב דההיा מלחה אסתים בלובשא
(תפון), חמאן לה מגו לובשא, ובשעתה דאתגלי
ההיा מלחה עד לא תיעול בלובשא, רמאן בה
פקיחו דעתך, ואף על גב דמיד אסתים, לא
אתאביד מעיניהם. (נ"א מיניה)

בכמה דוגתינו אזהר קדשא בריך הוא על גיורא,
(בגין) דזרעא קדישא, יזדהרין ביה, ולברת
נפיק מלחה סתימא מנתקה. (דף צ"ט ע"א) ובין דאתגלי

לשון הקודש

קדשות גונות (עהנו) מהריה שפרה
 מהז לבושים הללו.
כל דברים הנסתרים שעקדוש ברוך
 הוא עשת, הבנים אותם ל תורה
 הקדוש, ותפל נמצא בתורה, ואוות
 דבר נסתיר גלה אותו בתורה, ומיד
 התלבש לבוש אחר, ונטמן שם ולא
 התגלה. והחכמים מהם מלאים עינים,

אָהָרְן לְגַרְתָּקָה מִיד, וְאַתְּלַבֵּשׂ תִּפְנוֹ.

כִּיּוֹן דָּאַזְהָר עַל גַּיְזָר אֲכָל אַיִּינָן דַּוְבָּתָין, נַפְקָה
מַלְּה מְגַרְתָּקָה וְאַתְּגָלִי, וְאָמָר (שםות כד) וְאַתָּם
יַדְעַתֶּם אֶת גַּפְשׁ הַגָּר. מִיד עַלְתָּה לְגַרְתָּקָה,
וְאַהֲדָרָת בְּלִבּוֹשָׁה וְאַתְּטַמְּרָת, דְּכַתִּיב כִּי גְּרִים
הָיִיתֶם בָּאָרֶץ מִצְרִים, דְּחַשְׁיבָּ קָרָא, דְּבָגִין דָּאַתְּלַבֵּשׂ
מִיד, לֹא הָנָה מִאן דָּאַשְׁגָּח בָּה. בְּהָאי גַּפְשׁ הַגָּר,
יַדְעַת גְּשָׁמָתָא קְדִישָׁא בְּמַלְיָן דְּהָאי עַלְמָא,
וְאַתְּהָגִיאת (יאשְׁתָּאָבָת) מְגִיהָו.

פָּתָח הַהוּא סְבָא וְאָמָר, (שםות כד) וַיַּבָּא מֹשֶׁה בְּתוֹךְ
הַעֲנָן וַיַּעַל אֶל הַהָר וּגְוֹ, עַנְנָן דָא מַאי הִיא.
אֲלָא דָא הוּא דְכַתִּיב, (בראשית ט) אֶת קְשָׁתִי נִתְהַטִּ
בְּעַנְנָן. תְּגִינָן, דַהֲהוּא קְשָׁת אֲשֶׁלְתָת לְבּוֹשָׁוִי, וַיַּהַבֵּ
לוֹן לְמֹשֶׁה, וּבְהַהוּא לְבּוֹשָׁא סְלִיק מֹשֶׁה לְטוֹזָרָא

לְשׁוֹן הַקוֹדֵשׁ

שְׁהַתְּגַלָּה, חֹזֵר מִיד לְגַרְתִּיקוֹ וְהַתְּלַבֵּשׂ הַתְּלַבֵּשׂ
הַגָּר הַזֶּוּ יַדְעַת הַגְּשָׁמָה הַקְּרוּשָׁה בְּרַבְרִי
שֶׁם.

הַעוֹלָם הָנָה וְנָהָגָה (ושׁואָבָה) מִקְהָ. הַעֲלָמָת
פָּתָח אֶתְנוּ זָכוּן וְאָמָר, (שם כד) וַיַּבָּא מֹשֶׁה
בְּתוֹךְ הַעֲנָן וַיַּעַל אֶל הַהָר וּגְוֹ. עַנְנָן זֶה
מַהוּ? אֲלָא זֶה הַכְּתֻוב (בראשית ט) אֶת
קְשָׁתִי נִתְהַטִּי בְּעַנְנָן. שְׁנִינוּ שָׁאוֹתָה קְשָׁת
הַפְּשִׁיטָה אֶת לְבּוֹשָׁה וְנָתָנָה אֶתְמָתָה לְמֹשֶׁה,
מִצְרִים, שְׁחַשְׁבָּ הַכְּתֻוב, שְׁבָנְגָלְל שְׁמִיד

כִּיּוֹן שְׁהַהְיָר עַל הַגָּר בְּכָל אֶתְמָתָה
מִקְוּמוֹת, יֵצֵא הַדָּבָר מְגַרְתִּיקוֹ וְהַתְּגַלָּה
וְאָמָר, וְאַתָּם יַדְעַתֶּם אֶת גַּפְשׁ הַגָּר. מִיד
גְּבָנָה לְגַרְתָּקָה, וְחוּרָה בְּלִבּוֹשָׁ
וְנַטְמָנָה, שְׁבָתֻוב כִּי גְּרִים הָיִיתֶם בָּאָרֶץ
מִצְרִים, שְׁחַשְׁבָּ הַכְּתֻוב, שְׁבָנְגָלְל שְׁמִיד

ומנייה חמא מה דחמא, ואתהני מבלא. עד ההוא אחר, אותו אינז'ן חבריא, ואשטעטו קמייה דההוא סבא, ובעו ואמרו, אלמלא לא אתגנא לעלמא, אלא למשמע מלין אלין מפומך די לנו.

אמר ההוא סבא, (אם אחרת יקח לו) חבריא, לאו בגין דא בלחודי שיריגא מלאה, דהא סבא בגין, לאו במליה חדא עביד קיש קיש, ולא קרי, בפה בגין עלמא בערבוביא בסבלתנו דלהוז, ולא חמאן בארכ קשות באורייתא, ואורייתא קרי בכל יומא בגיןימו (נ"א ברחיימו) לגביהו, (רבני נשא) ולא בעאן לאתבא רישא.

ו אף על גב דאמינה, דהא אורייתא מלאה נפקא מגרתקה, ואתחויאת זעיר, ומיד אטטפרת. הבי הוא ודי. ובזמנא דאטגליית מגו נרטקה

לשון הקידוש

ובאותו לבוש עליה משה להר, ומפני ראה מה שראה וננהנה מהכפל. עד אותו מקום באו אותם החברים, והשתעטו לפניו אוטו וכן ובעו ואמרו, אלמלא לא בננו לעולם אלא כדי לשמע דבריהם ולא רוצים להשב ראמם.

ו אף על גב שאמרנו שררי התורה הוציאה דבר מורתיקת, ונראה קטן ומיד נתמן - בה הוא ודי. ובזמן שנתגלה מתווך נרתיקת ונמן מיד, לא בשビル זה בלבד התחלתי את הדבר, שהרי וכן במוני לא בරבר אחד עוזה